

er jo Mange, der finde, at der i Henseende til Religionsfrihed og kirkelig Frihed er opnået Altformegit ved Grundloven — det er bekendt nok — men jeg tror virkelig ikke, at de, der ønske denne Frihed, de, der sætte Priis paa den, de, der have medvirket til dens Tilblivelse, paa nogen Maade skulle vænne sig til at give det Udseende af, at der Intet er opnået; thi der er opnået ganske overordentlig Meget, og medens saameget Andet af, hvad Grundloven indeholder, ikke strax har kunnet træde i Kraft og Virksomhed, ere disse Bestemmelser i væsentlige Retninger traadte i Virksomhed, navnlig — og dette vil jeg stadig bede fastholdt — i Forbindelse med Loven af 13de April 1851, der jo heller ikke kom frem uden temmelig alvorlige Kampe. Det forekommer mig saaledes, at der paa ingen Maade kan siges i Almindelighed at være nogen særdeles paatrængende Nødvendighed til, paa en saadan anteciperet Maade, ved et særligt Lovforslag, at faae Anerkjendelse bragt tilveie for et Troessamsfund. Og vender jeg mig nu specielt til det Troessamsfund, som det foresliggende Lovforslag omhandler, saa kan jeg end mindre finde, at der skulde være nogen saadan paatrængende Nødvendighed tilstede. Den ærede Forslagsstiller fremkom med forskellige Bemærkninger, vedkommende den af denne Menighed antagne Præst personlig; herpaa skal jeg slet ikke indlade mig, thi med Hensyn til slige personlige Qualificationer kunne Meningerne jo være forskjellige — og de have ogsaa vist sig at være forskellige med Hensyn til den paagjældende Personlighed — men disse Qualificationer kunne desuden ikke indeholde noget som helst Afgjørende, da man her ikke taler om et Lovforslag, der vedkommer denne Mand personlig, men derimod den Menighed, for hvilken han er Præst, Præst idag, og maaskee ikke naar Lovforslaget blev endelig vedtaget. Med Hensyn til Anerkjendelsen af selve Troessamsfundet derimod, da tør jeg med Bestemthed udtale, at man ved Forhandlingerne angaaende Spørgsmaalet om at lade afvigende Troessamsfund indtræde i Rækken af de anerkjendte, er gaaet ud fra, at Get af To maatte finde Sted: enten at det var et Troessamsfund, som allerede havde en særlig historisk

Udkomst eller Berettigelse til at anerkjendes som saadan — hvilket kan siges at være tilstede med Hensyn til de Troessamsfund, der nu fortiden ere anerkjendte, nemlig det reformerte, det katolske og det mosaiske, og at altsaa Medlemmer af saadanne Troessamsfund, som allerede have bestaaet gjennem Aarhundreder, som ere bekendte og anerkjendte andre Steder og der tælle talrige Medlemmer, naar de nedsatte sig heri Landet, have Krav paa at anerkjendes, selv om deres Antal ikke er stort, eller, dersom et Troessamsfund ikke havde en saadan historisk Berettigelse, at Kravet paa Anerkjendelse da maatte begrundes paa Talrigheden af dets Medlemmer heri Landet. Allerede da den ærede Rigsdagsmand fremsatte sit Forslag, blev der af en anden æret Rigsdagsmand med en enkelt Uttring antydet, hvad jeg troer er fuldkommen sandt og overensstemmende med, hvad man gif ud fra ved Grundlovens Affattelse og hvad der i sig selv ogsaa er ganske naturligt, at, naar det, som her, var et ganske nyt Troessamsfund, der dannedes, maatte det ved en længere Tids Bestaaen i selve Landet og ved, at en større Deel havde sluttet sig dertil, vinde det Fodfæste og skaffe sig den Basis, paa hvilken der kunde være Spørgsmaal om at gjøre Krav paa Anerkjendelse fra Statens Side. Nu troer jeg, at det, uden at jeg behøver at gaae videre ind paa nogen som helst Uttring om dette Troessamsfunds Basen og Bestaaen, maa indrømmes, at ingen af disse to Betingelser er tilstede. Den ærede Forslagsstiller yttrede selv, at han antog, at der her i Kjøbenhavn var et Antal af 100 Mennesker, som hørte til Samsfundet; jeg har hørt Andre mene, at der ikke ere saa mange; men om der ogsaa var betydelig Flere, saa troer jeg dog ikke, at der, fordi der her i Kjøbenhavn i den korte Tid af nogle Maanedes har bestaaet en saadan Forening, allerede skulde være denne Trang og Fornødenhed til Anerkjendelse tilstede. Jeg troer saaledes, efter alvorlig Overveielse af dette Forslag, at det maa erkjendes, at det i og for sig aldeles Intet bevirker, og at, naar der er Spørgsmaal om at tilveiebringe det, som maa antages tilsigtet ved Forslaget, saa kan det kun skee ved at benytte denne Leilighed til at tage saadanne Bestem-